

skal understøttes efter disse Regler, skal den optages paa Finantsloven, og efter Ordfø-rens Forklaring hvert Aar. Jeg haaber, at man fastholder denne Bestemmelse, saa vil en Del være bundet i Retning af vor For- staaelse. Thi ellers se de Herrer nok, at efter Betydningen af Forslaget vil det ved en organisatorisk Lov være bestemt, at Landets Penge blive lagte i Regjerin- gens Hænder til Udvikling af dette Formaal. Vort Forslag gaar derimod ud paa, at vi skulle være enige om Reglerne i den organisatoriske Lov, men ellers skulle Bevillingsmyndighederne i Rigsdagen og Regjeringen være i Forstaaelse med hin- anden om disse Reglers Opfyldelse. Nu f. Ex. staar en Skole paa Løven, idet jeg gaar ud fra, at vort Forslag om, at Skolen skal anerkjendes ved Finantsloven, fastholdes. De første to Bestemmelser om de 300 Kr., og 10 Kr. for hver Marsleeb, hvilket for 30 Marsleever svarer til 60 Halvaarsleever, gjøre ikke nogen Vanskelighed med Hensyn til, at Administrationen frit ordner dem; men med Hensyn til den næste Bestemmelse, at der tildeles indtil en Trediedel af Sko- lens Udgift i det sidst forløbne Finantsaar til Lønning af Faglærere o. s. v., mene vi, at det er naturligt, at der paa Finantsloven træffes saadanne Bestemmelser, fastsættes saadanne Betingelser, som i Reglen give en nøiagtig Beregning af denne Trediedel. Ellers kan det variere meget efter særlige Forhold og uvedkommende Hensyn. Men udover dette, staar der endvidere, kan der tiltaas enhver Skole særligt Bidrag, ind- til 3,000 Kr. Hvem skal gjøre det? Efter Forslaget Ministeren. Min Udtalelse er ikke rettet mod nogen enkelt Minister personlig, men det er rent konstitutionelt, jeg tager det. De lægge den nye Institution og dens Udvikling i Regjeringens Hænder. En Skole kan have 300 Kr. med en halv Snes Elever og indtil $\frac{1}{3}$ af Lærernes Lønning, og saa kan der dog blive den tildelt ialt 3,000 Kr., medens en anden Skole, der af andre Grunde ikke behager, maa nøies med Beregningen 1, 2 og 3. Det er farligt for denne Institution efter min Formening, at man egentlig lægger Magten over Udvil- lingen af den ganske i Ministerens Haand — Ministeren være nu, hvordan han vil — og De kunne ikke negte efter de sædvanlige Regler Deres Bevilling eller Deres Aner- kjendelse af Fordelingen af Statens Midler, naar den holdes indenfor disse positive Regler; Skjønned er alene Ministerens. Har De optaget en Skole paa Finantsloven, er det ikke Meningen, at den kan tages ud igjen, fordi De synes, at den faar Mere,

end den i Virkeligheden fortjener, eller at den faar Mindre, end den burde have; Skjønned er efter Deres Forslag ganske Ministerens. Selv om Skolen har været bestyret saaledes, at baade Rigsdagen og Regjeringen have haft særlig Grund til at sætte Skolen op paa Finantsloven i et Aar enten paa Grund af dens særlig anerkjendte Bestyrer eller af andre Grunde — inden et Aar kan Skolen skifte Bestyrer af Grunde, som maaste ligge ganske udenfor selve Sa- gen, saa staar Manden, der behager, af poli- tiske Hensyn med sit anerkjendte Tilskud efter disse Regler uden dette Hensyn. Det er ikke noget Angreb paa den enkelte Mini- ster, ingenlunde. Det er rent almindeligt taget, at man lægger Udviklingen af denne Institution i Regjeringens Haand i Stedet for, at vi foreslaa at lade denne Udvikling være betroet Regjering og Rigsdag i For- ening, ikke hverken Folkethinget eller Lands- thinget, men Regjering og Rigsdag i For- ening, og vi tro, det vil baade Institutionen bedst og fri os fra, at ensidige Hensyn gjøre sig gjældende til Skade for selve Sagen. Der kunde, naar vi tænke det skarpt igjen- nem, efter Flertalsforslaget etableres en Ordning af Landbohøjskolen og Landbrugs- skolerne i Kraft af disse Lovregler, der f. Ex. vilde gjøre dem til en fanatisk Høre- institution, der virkede ud over hele Landet, og som De være forpligtede til at støtte, ei blot med de første løbende Udgifter og et lille fast Tilskud efter Elevantallet, men maaste ogsaa med et Par Tusinde Kroner aarlig til den enkelte Skole. Saaledes kan det komme til at stille sig efter Flertallets Forslag, naar man ser Sagen rent prin- cipielt. Naturligvis kan det under alminde- lige Forhold gaa lige godt, thi da vil Re- gjeringen jo tage Hensyn til en billig Kritik under Finantslovens Behandling af den Maade, hvorpaa den anvender Beløbet, og godvillig rette sig derefter. Men den har efter dette Lovforslag positivt Ret dertil. Derfor er det, at vi under Nr. 18 sige: Lad den ene Trediedel af Udgifterne blive fastsat efter nærmere Bestemmelse i Finants- loven, det vil sige i Forstaaelse mel- lem Regjering og Rigsdag indbyrdes om de Beregningsregler, der skulle følges ved denne Trediedel. Og for det Andet sige vi. Lad det hyberligere Til- skud af indtil 3,000 Kr. blive bevilget paa Finantsloven, saa at det ikke ensidig tildeles af Ministeren. Det er disse to Punkter, som betegne, at vi ikke ønske Udviklingen af denne Institution lagt ensidig i Regjeringens Haand, men derimod i Rigsdagens og Re- gjeringens forenede Hænder, og det er efter